29/04/2021

Παντζαρόφυλλα για βάψιμο των αβγών

/ Παράδοση

Φλούδες ξερών κρεμμυδιών, παντζάρια αλλά και τσουκνίδα αποτελούν μερικές από τις …φυσικές βαφές αβγών που μπορούν να χρησιμοποιηθούν σήμερα, Μεγάλη Πέμπτη, απ' όσους θέλουν να βάψουν με οικολογικούς τρόπους τα πασχαλινά αυγά.

«Για το βάψιμο των αβγών μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε φυτά όπως παντζάρια ή φύλλα τριανταφυλλιάς ή ακόμα περισσότερο τις ρίζες από το ριζάρι (Rubiatinctorum) για κόκκινο χρώμα, τις φλούδες ξερών κρεμμυδιών για πορτοκαλί, την τσουκνίδα ή τον μαϊντανό για πράσινο χρώμα και μπλε λάχανο για πορφυρό-μπλε χρώμα» λέει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο επίκουρος καθηγητής του Γεωπονικού Πανεπιστημίου, Γιώργος Φωτιάδης.

Αναφερόμενος γενικότερα στα φυτά του Πάσχα, έκανε μνεία στο παλιούρι (Paliurusspina-christii), ένα σχετικά αρκετά κοινό είδος της ελληνικής χλωρίδας που πήρε την ονομασία «αγκάθι του Χριστού» (spina-christii) πιθανότατα λόγο των έντονων, κυρτών και αγκυλωτών αγκαθιών του, που υπάρχουν σε όλα τα κλαδιά

και φύονται απέναντι από κάθε φύλλο του.

«Τα αγκάθια του είναι τόσο ισχυρά, ώστε να θεωρηθεί ότι απ’ αυτό έγινε το αγκάθινο στεφάνι του Χριστού, αν και φαίνεται ότι τελικά αυτό έγινε από ένα άλλο είδος, το Euphorbiamilii που δεν υπάρχει στην Ελλάδα. Το είδος είχε εισαχθεί στη Μέση Ανατολή από την αρχαιότητα. Μάλιστα τα αγκάθια του είναι πολύ πιο ισχυρά και πυκνά από ότι του είδους Paliurusspina-christi (παλιούρι)», λέει ο κ. Φωτιάδης.

Δένδρο του Ιούδα

Σύμφωνα με τον επίκουρο καθηγητή, η κουτσουπιά (Cercissiliquastrum) είναι το είδος που αποκαλείται ως «Δένδρο του Ιούδα» που όμως προέκυψε από λάθος μετάφραση, καθώς κανονικά είναι «δένδρο της Ιουδαίας». «Κατά τα άλλα», συνεχίζει, «το είδος πολλές φορές μπερδεύεται με την πασχαλιά και είναι εξαιρετικό καλλωπιστικό, ενώ ο θρύλος λέει ότι το είδος που θεωρείται ότι κρεμάστηκε ο Ιούδας ήταν μια συκιά (Ficuscarica)».

Λουλούδια από την ελληνική ύπαιθρο που φύονται σε διάφορες περιοχές επιλέγονται για το στόλισμα του Επιταφίου, όπως πασχαλιές, ζουμπούλια, πρίμουλα (ή κουλιάστραντο ή δακράκι), βιολέτες, χρυσάνθεμα, ανεμώνες, φρέζιες, ίριδες, λεμονανθούς, λευκές μαργαρίτες, λευκά κρίνα, σκυλάκια, στάχια και κρίνους της Παναγιάς.

Φυτά της Αναστάσεως

Το Anastatica hierochuntica είναι το γνωστό είδος με την ονομασία «φυτό της αναστάσεως» ή ρόδο της Ιεριχούς. Την περίοδο της ξηρασίας γίνεται «μπάλα» που προστατεύει τους καρπούς και μεταφέρεται με τον άνεμο. Μόλις βρέξει, η «μπάλα» ανοίγει και οι καρποί δίνουν τους νέους απογόνους.

«Σε διάφορες περιοχές του κόσμου υπάρχουν παρόμοια φυτά με την ιδιότητα να παραμένουν σχεδόν “ξερά” και με τη βροχή να επανέρχονται. Τέτοια είδη είναι η Selaginela lepidophyla στην Αμερική (που επίσης αποκαλείται ρόδο της Ιεριχούς) και το Myrothamnus flabellifolia στην κεντρική και νότια Αφρική. Στην Ελλάδα υπάρχουν κάποια είδη που έχουν, σε πολύ μικρότερο βαθμό όμως, αυτές τις ιδιότητες, όπως το σπάνιο Ramonda serbica», λέει ο κ. Φωτιάδης.

Πασχαλιά και λαμπρόλαδο

Σύμφωνα με τον επίκουρο καθηγητή, η πασχαλιά (Syringa vulgaris) είναι αυτοφυές είδος της Ελλάδας και «λέγεται πως ήταν το δένδρο που πρόσφερε τη δροσιά και τον ίσκιο του στην Παναγία και τον Ιωσήφ, όταν εκείνοι όδευαν προς την Αίγυπτο στην προσπάθεια τους να σώσουν τον Χριστό από τη μανία του Ηρώδη».

«Τότε, η Παναγία το ευλόγησε να είναι πάντα φορτωμένο με πανέμορφα, ευωδιαστά άνθη. Σύμφωνα με τον μύθο, όμως, το όνομά του το πήρε λίγο καιρό αργότερα, όταν οι Ιουδαίοι σταύρωσαν τον Χριστό. Είχε φυτρώσει κοντά στο Γολγοθά και βλέποντας τον Κύριο να σταυρώνεται μαράθηκε, από τον καημό του. Όταν τρεις μέρες μετά ο Ιησούς αναστήθηκε, το φυτό “ζωντάνεψε” ξανά. Τα άνθη της Πασχαλιάς είναι γνωστά για τις θεραπευτικές τους ιδιότητες και από αυτά φτιάχνεται το λαμπρόλαδο που είναι πολύ καλό για εντριβές για ρευματισμούς, αρθρώσεις και τους μυϊκούς πόνους».

Φωτογραφία Αρχείου

Πηγή: ΑΠΕ-ΜΠΕ